

őri szakvizsgák letételére szükséges ismeretek minimumát összeállítva, magában foglaló tankönyv és általában a tanításnál vezérfonalul használható könyvek iránt is; megbizatván egyttal az elnökség, hogy ezen határozatot a f. évi rendes közgyűlésre az erdőőri szakképzés tárgyában kitűzött kérdés elintézésül a közgyűlésnek a választmány nevében ajánlja.

III. Elnök ő nagyméltósága a földmívelési ministerium által az egyesülethez f. évi 13.259. sz. a intézett leirat alapján, és utalván arra, hogy a f. évi közgyűlés egyik tárgyát képezi az is, miszerint nyilatkozzék arról, hogy mely városokban véli az erdőőri szakvizsgákat megtartani, felkéri a választmányt, hogy ez iránt a közgyűlésnek adandó javasolhatás végett jelölje ki a részéről ily vizsgák megtartási helyül alkalmasnak ismert városokat.

Az igazgató választmány mindenekelőtt kimondja, hogy az erdőőri szakvizsgák azon városokban, melyekben eddig tartattak jövőre is megtartandók, s hogy ezeken t. i. Pozsony, Kassa, Temesvár, Kolozsvár és Kaposváron kívül a következőkben lennének megtartandók: Budapest, Besztercebánya, Ungvár, Marm.-Sziget, Nagy-Károly, Nagy-Várad, Zombor, Szombathely, Maros-Vásárhely és Brassó.

IV. Jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Scholcz Gyula és Balás Vincze tagtársak kéretnek fel. — K. m. f.

Scholcz Gyula.

Tisza Lajos,
elnök.

Balás Vincze.

Bedő Albert,
titkár.

A temesvári erdőőri szakvizsgák.

A mult év november havában Pozsonyban tartott erdőőri szakvizsgáról ezen becses lapjok december havi füzetében megjelent közleményben, sajnálattal emliti közlő ur, hogy a

vizsgáltak között épen az állami szolgálatban álló négy egyén leggyengébbnek találtatott.

Magam is osztván e sajnálkozást, mert épen ezen a téren tartom az államerdészethél alkalmazásban levő szaktársainkat hivatva a vezérszerep átvételére, helyén találok közlő ur, habár nem egészen szinetlen felszóllalását, a mennyiben ily uton vélem leginkább legyözhetőnek, az erdőörök oktatása iránt némely állami uradalmon mutatkozó közömbösséget.

Nehogy azonban e közlemény oly következtetésekre szolgálta alkalmat, mintha az erdőörök kiképeztetése az államerdészethél egyáltalában mi figyelemben sem részesülne, és hogy az államszolgálatban levő erdőörök szakképzettségén ejtett csorbát némileg kiegyenlitem, van szerencsém az utolsó három évben Temesvárott tartott erdőöri szakvizgák eredményét röviden elősorolni :

Az 1875-ik évben tartott vizgához megjelent . . .	21,
„ 1876-ik „ „ „ „ „ . . .	12,
„ 1877-ik „ „ „ „ „ „ . . .	5,
	<hr/>
	összesen . 38

vizsgajelölt, kik között 27 állami, 1 magánszolgálatban állott, 10 pedig mint kiszolgált határörvidéki altiszt a határörvidéki uradalmakon kiségitőképen és leginkább az erdővédelemnél volt alkalmazva.

Az állami szolgálatban levő 27 egyén között 5 jelesen alkalmasnak, 14 alkalmasnak, 2 kielőgitően alkalmasnak, 6 alkalmatlannak, a magán szolgálatban álló 1 vizgált jólalkalmasnak, az altisztek között 3 alkalmasnak, 2 kielőgitően alkalmasnak, 5 alkalmatlannak találtatott.

Ezen eredmény közlésével azt akartuk kimutatni, hogy az összes bánági magán, és nem kincstári uradalmakból csak egyetlenegy vizsgajelölt jelent meg a vizgákhoz, hogy az állami szolgálatban is vannak jól oktatott és kiképzett erdő-

örök és vannak az álladalmi urdalmakon kívül más uradalmak is, melyeken az erdőörök oktatásügye szaktársaink tevékenységére igen nagy teret nyujt, azon óhajjal zárom soraimat, miszerint tegyünk félre minden gyengeségeket sejtető czélzásokat, és segítsük egymást közös bajainkban, mert egy a czélunk, és amugy is sok az ellenségünk.

Temesvárt, 1878. évi januárius 10-én.

Scheint.

Egyesületi előterjesztés a kereskedelmi ministeriumhoz a vadak bevitele ellen a német vámvonalon emelt tilalom megszüntetése tárgyában.

Az Országos Erdészeti-Egyesület arról értesülvén, hogy a hazánkban felmerült marhavész esetek következtében a német birodalmi vámvonalon a lelőtt szörmés vadak, u. m. : szarvas, őz és nyúl nem bocsáttatnak be, s ez által a külföldre is utalt hazai vadkereskedés érzékeny károsodást szenved : kötelességének ismeri a nagyméltóságú ministeriumot mély tisztelettel megkérni arra, miszerint, tekintettel a jelen vadászati idény még hátralévő rövid tartamára, lehető legegőbb intézkedni méltóztatnék az iránt, hogy legalább azon szörmés vadak, melyek hatósági igazolványok hiteles bizonyítása szerint teljesen vészmentes vidékekről küldetnek, s így a szarvasmarhák után felvehetett fertőzéstől mentek a német birodalmi vámvonalon akadály nélkül átbocsáttassanak.

Kérelmünk indokolására van szerencsénk még megemlíteni, hogy a marhavész hazánkban nem lévén általános, nem lehet indokoltnak és jogosnak ismerhetni azt, hogy oly inkább helyhez kötve élő vadak, melyek vészmentes vidékekről származnak, a kereskedésből kizárassanak, s ez által az erdőbirtokosok és